

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 27 listopada 2013 r.****w sprawie E-6/13****Metacom AG przeciwko Rechtsanwältin Zipper & Collegen**

(Swoboda świadczenia usług transgranicznych przez prawników – Dyrektywa 77/249/EWG – Prawo reprezentowania samego siebie – Obowiązek powiadomienia w prawie krajowym – Konsekwencje uchybienia obowiązkowi powiadomienia)

(2014/C 88/10)

W sprawie E-6/13 Metacom AG przeciwko Rechtsanwältin Zipper & Collegen – WNIOSEK skierowany do Trybunału przez Fürstliche Landgericht des Fürstentums Liechtenstein (Okręgowy Sąd Książęcy Księstwa Liechtensteinu) na podstawie art. 34 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości dotyczący wykładni dyrektywy Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług, Trybunał, w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson (sędzia), wydał w dniu 27 listopada 2013 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1) Prawnik wnoszący powództwo we własnym imieniu w państwie EOG innym niż państwo, w którym prowadzi działalność zawodową, może powołać się na swobodę świadczenia usług i dyrektywę 77/249/EWG, jeśli działa w ramach swoich obowiązków zawodowych oraz jeśli porządek prawny państwa przyjmującego przewiduje, że prawnik może prowadzić działalność zawodową, reprezentując samego siebie w postępowaniu sądowym.
- 2) Przepis krajowy taki jak art. 59 ustawy o zawodzie prawnika w Liechtensteinie stanowiący, że prawnik prowadzący działalność zawodową w innym państwie EOG musi, bez względu na okoliczności i z własnej inicjatywy, nie tylko przedstawić odpowiednią dokumentację w celu potwierdzenia swoich prawniczych kwalifikacji, ale również powiadomić właściwe organy państwa przyjmującego przed rozpoczęciem świadczenia usług w tym państwie, a także corocznie odnawiać takie powiadomienie, jest sprzeczny z art. 7 ust. 1 dyrektywy 77/249/EWG oraz art. 36 Porozumienia EOG.
- 3) Nieprzestrzeganie przepisu krajowego takiego jak art. 59 ustawy o zawodzie prawnika w Liechtensteinie nie jest zasadnym argumentem w odniesieniu do możliwości domagania się uiszczenia opłat prawnych dotyczących transgranicznego świadczenia usług przez prawnika.